

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 7. února 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Jonákové, Ph.D., a soudců JUDr. Pavla Zelenky a JUDr. Kateřiny Korečkové, Ph.D., v trestní věci [údaje o účastnících], o odvoláních obou obžalovaných proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2020, č. j. 3 T 68/2019 – 3178,

takto:

- I. Z podnětu odvolání obou obžalovaných se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 tr. ř. částečně ruší, a to ve výroku o vině pod bodem B., ve výrocích o trestech a ve výroku o náhradě škody.
- II. Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. se znovu rozhoduje takto:

Obžalovaní

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa],

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem, [ulice a číslo], [obec],

jsou vinni, že

B.

společně po předchozí vzájemné dohodě v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch, využili důvěry jednatele společnosti ROJAPLAST s.r.o. [jméno] [příjmení], kterého obžalovaný [jméno] [příjmení], coby strýce své nastávající manželky, uvedl v omyl tím, že ho v přesně nezjištěné době na konci roku 2014 a následně v srpnu 2015 vědomě nepravdivými informacemi přesvědčil k zapojení společnosti ROJAPLAST s.r.o. do obchodů s údajně luxusním porcelánovým zbožím vyráběným v České republice a dodávaným do zahraničí a na základě těchto nepravdivých informací o výhodnosti těchto obchodů a potřeby zapojení silné společnosti s dostatkem finančních prostředků, uzavřel

dne 1. 9. 2015 s ROJAPLAST s.r.o. smlouvu o zprostředkování uzavření smlouvy o spolupráci se společností D Kft. DIČ: HU25360813, se sídlem [adresa], Maďarsko, přičemž obžalovaný [jméno] [příjmení] před [jméno] [příjmení] úmyslně zatajil, že společnost D Kft., se sídlem v Maďarsku, formálně zastoupenou jednatelem [příjmení] [jméno], nechal dne 15. 8. 2015 založit a fakticky ji ovládal a řídil, a před [jméno] [příjmení] vystupoval pouze v pozici zprostředkovatele uzavření rámcové kupní smlouvy datované dnem 27. 8. 2015 a obchodů mezi kupujícím Dilings Kft. a prodávajícím - společností ROJAPLAST s.r.o., zastoupenou jednatelem [jméno] [příjmení], s předmětem smlouvy - dodání kupujícím zboží (luxusní porcelánové a skleněné výrobky), na základě níž společnost ROJAPLAST s.r.o. vystavila pro svého odběratele – společnost D Kft. devět faktur za dodávku porcelánových výrobků a to:

- III. fakturu č. 316315, ze dne 30. 9. 2015, na celkovou částku bez DPH 328 576 EUR,
- IV. fakturu č. 326015, ze dne 21. 10. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR
- V. fakturu č. 338215, ze dne 29. 10. 2015, na celkovou částku bez DPH 530 876 EUR
- VI. fakturu č. 338315, ze dne 13. 11. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR
- VII. fakturu č. 343515, ze dne 17. 11. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,
- VIII. fakturu č. 354615, ze dne 21. 11. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,
- IX. fakturu č. 355715, ze dne 28. 11. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,
- X. fakturu č. 360415, ze dne 17. 12. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,
- XI. fakturu č. 360515, ze dne 17. 12. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,

kteřé byly společností D Kft. v celkové částce 3 563 202 EUR přepočtené dle platných kurzů na částku ve výši 99 769 656 Kč uhrazeny na bankovní účet společnosti ROJAPLAST s.r.o. č. [bankovní účet], přičemž obžalovaný [jméno] [příjmení] za svou činnost, kterou [jméno] [příjmení] deklaroval, jako běžnou, výhodnou a bezproblémovou obchodní činnost mezi společnostmi DnD Trading s r.o., ROJAPLAST s.r.o. a Dilings Kft. dle smlouvy o zprostředkování uzavření smlouvy o spolupráci ze dne 1. 9. 2015 vystavil pro společnost ROJAPLAST s.r.o. osm faktur za zprostředkování a to:

- XII. fakturu č. 2015 ze dne 26. 10. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. ú. [bankovní účet],
- XIII. fakturu č. 2015 ze dne 4. 11. 2015 na celkovou částku 793 760 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],
- XIV. fakturu č. 2015 ze dne 11. 11. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],
- XV. fakturu č. 2015 ze dne 13. 11. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],
- XVI. fakturu č. 2015 ze dne 20. 11. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],

- XVII. fakturu č. 2015 ze dne 27. 11. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],
- XVIII. fakturu č. 2015 ze dne 7. 12. 2015, na celkovou částku 575 808,75 Kč, která již nebyla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena z důvodu kontroly finančního úřadu,
- XIX. fakturu č. 2015 ze dne 16. 12. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která již nebyla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena z důvodu kontroly finančního úřadu,
- kdy shora uvedeným společným jednáním obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jednak vylákali na společnost ROJAPLAST s.r.o. částku 3 672 803,75 Kč na provizích vyplacených společností ROJAPLAST s.r.o. na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] a pokusili se vylákat částku ve výši 1 151 617,50 Kč, kdy jejich jednání bezprostředně směřovalo ke způsobení škody ve výši 4 824 421,25 Kč, přičemž vylákaná částka byla dle dohody obžalovaných odměnou obžalovaného [jméno] [příjmení] za jednání, kterého se dopustil pod bodem A.,

tedy

ad B.

obžalovaný [jméno] [příjmení]

jednak sebe obohatil tím, že uvedl jiného v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu, jednak se úmyslným jednáním dopustil jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k obohacení sebe tím, že uvedl jiného v omyl v úmyslu způsobit značnou škodu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

jednak jiného obohatil tím, že uvedl jiného v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu, jednak se úmyslným jednáním dopustil jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k obohacení sebe tím, že uvedl jiného v omyl v úmyslu způsobit značnou škodu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

ad A.

obžalovaný [jméno] [příjmení]

dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stadiu pokusu zločin podvodu podle § 21 odst. 1, § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku ve znění novely zákonem č. 333/2020 Sb. účinné od 1. 10. 2020,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stadiu pokusu zločin podvodu podle § 21 odst. 1, § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku ve znění novely zákonem č. 333/2020 Sb. účinné od 1. 10. 2020,

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

za tento zločin a za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku účinného do 30. 6. 2016, kterým byl uznán vinným v nezrušené části napadeného rozsudku pod bodem A., podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst.

1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce člena statutárních orgánů obchodních společností a družstev na dobu 5 (pět) let.

obžalovaný [jméno] [příjmení]

za tento zločin a za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku účinného do 30. 6. 2016, kterým byl uznán vinným v nezrušené části napadeného rozsudku pod bodem A., podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku a dále za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku za sbíhající se

- přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 6. 2016, sp. zn. 8T 130/2016,
- přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu, nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve [obec] ze dne 18. 11. 2016, sp. zn. 3T 26/2016,
- přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 3. 2017, sp. zn. 6T 80/2016,
- přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 2T 41/2017
- a přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 8. 3. 2018, sp. zn. 24T 54/2017,

k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce člena statutárních orgánů obchodních společností a družstev na dobu 10 (deseti) let.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně zrušují výroky o trestu

- z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 6. 2016, sp. zn. 8T 130/2016, který nabyt právní moci dne 8. 7. 2016,
- z trestního příkazu Okresního soudu ve [obec] ze dne 18. 11. 2016, sp. zn. 3T 26/2016, který nabyt právní moci dne 8. 12. 2016,
- z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 3. 2017, sp. zn. 6T 80/2016, který nabyt právní moci dne 15. 11. 2017,
- z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 2T 41/2017, který nabyt právní moci dne 31. 1. 2018
- a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 8. 3. 2018, sp. zn. 24T 54/2017, který nabyt právní moci dne 31. 3. 2018,

jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

I.

Napadený rozsudek

1. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2020, č. j. 3 T 68/2019 - 3178 (dále jen, „napadený rozsudek“) byli obžalovaní [jméno] [příjmení] (dále jen, obžalovaný [příjmení]“) a [jméno] [příjmení] (dále jen, obžalovaný [příjmení]“) uznáni vinnými pokračujícím zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku účinného do 30. 6. 2016, spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (ad A.) a zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku (ve vyhotovení rozsudku a jeho opisech a v protokole o hlavním líčení konaném dne 7. 9. 2020 je v důsledku písařské chyby uvedeno, tr. zákona“; dle zvukového záznamu bylo vyhlášeno, tr. zákoníku“) dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně spáchali uvedený pokus zvláště závažného zločinu a zvláště závažný zločin následujícím jednáním:

„A. společně po vzájemné dohodě v úmyslu vylákat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty (dále jen DPH) vývozem nadhodnoceného levně nakoupeného zboží označeného za luxusní porcelán, zahraniční společnosti v Maďarsku, pro tento účel založené a ovládané obžalovaným [jméno] [příjmení], obžalovaný [jméno] [příjmení] v přesně nezjištěné době v srpnu roku 2015 kontaktoval strýce své přítelkyně [jméno] [příjmení], narozeného 30. 9. 1962, coby jednatele dlouhodobě na trhu zavedené a prosperující obchodní společnosti ROJAPLAST s.r.o., IČO 27133974, se sídlem [adresa], s nabídkou na zprostředkování výhodného obchodu s luxusním porcelánem s tím, že společnost ROJAPLAST s.r.o. nakoupí od české společnosti luxusní porcelán, vyrobený v České republice a následně jej se ziskem vyveze do zahraničí s odůvodněním, že k realizaci je nutná společnost, která má dostatek finančních prostředků k uskutečnění obchodu, kterými sám nedisponuje, načež dne 1. 9. 2015 uzavřel obžalovaný [jméno] [příjmení], coby fyzická osoba - zprostředkovatel, s ROJAPLAST s.r.o., zastoupené [jméno] [příjmení], coby zájemcem, smlouvu o zprostředkování uzavření smlouvy o spolupráci s maďarskou společností D Kft, DIČ HU25360813, se sídlem [adresa], kterou pro tento účel založil obžalovaný [jméno] [příjmení], což nebylo [jméno] [příjmení] známo, přičemž současně obžalovaný [jméno] [příjmení] zprostředkoval uzavření rámcové kupní smlouvy datované dne 1. 9. 2015 mezi DnD Trading s.r.o., IČO 04127081, se sídlem [adresa], coby prodávajícím, zastoupené jednatelkou [jméno] [příjmení], narozenou 12. 9. 1986, avšak fakticky ovládané a řízené obžalovaným [jméno] [příjmení], a to prostřednictvím [příjmení] [jméno] & Companies, s.r.o., IČO 27252841, která zprostředkovala jednání osobě [jméno] [příjmení], na inzerát za úplaty, a společností ROJAPLAST s.r.o., zastoupené jednatelem [jméno] [příjmení] (coby kupujícím) s předmětem smlouvy - dodat kupujícímu zboží (luxusní porcelán), když krátce před tím, a to dne 27. 8. 2015 obžalovaný [jméno] [příjmení] zprostředkoval uzavření rámcové kupní smlouvy mezi Dilings Kft., zastoupené formálně jednatelem [příjmení] [jméno] (coby kupujícím), kterou fakticky ovládal a řídil obžalovaný [jméno] [příjmení] a společností ROJAPLAST s.r.o., zastoupené jednatelem [jméno] [příjmení] (coby prodávajícím) s předmětem smlouvy - dodat kupujícímu zboží - luxusní porcelán, který společnost ROJAPLAST s.r.o. nakoupí od DnD Trading s.r.o. a tento bude do doby úhrady společností D Kft., skladován na území ČR, přičemž obžalovaný [jméno] [příjmení] na místo nákupu luxusního porcelánu, zprostředkoval pro společnost DnD Trading s.r.o., ovládanou obžalovaným [jméno] [příjmení] nákup obyčejného porcelánu od společnosti S GmbH, IČO 01952714, se sídlem [adresa], SRN, zastoupené [jméno] [příjmení], který společnosti DnD Trading s.r.o. dodal třemi fakturami ze dne 10. 9. 2015, 29. 10. 2015 a 30. 11. 2015 tři kamióny běžného porcelánu, a to 30 060 kusů mělkých talířů, 30 060 kusů hlubokých talířů a 40 080 kusů desertních talířů, celkem 100 200 kusů talířů za celkovou cenu 1 735 341,73 Kč, přičemž ve společnosti DnD Trading s.r.o. došlo k nadměrnému nadhodnocení ceny běžného porcelánu a k záměně označení obyčejného porcelánu za luxusní, který poté obžalovaný [jméno] [příjmení] prodal na základě devíti faktur, vystavených v době od září do prosince 2015 společnosti ROJAPLAST s.r.o. za cenu 106 015 284 Kč včetně DPH, kterou ROJAPLAST s.r.o. uhradila bankovním převodem, načež ROJAPLAST s.r.o. po úhradě faktur o prodeji ze strany Dilings Kft. vystavených v době od 30. 9. 2015 do 17. 12. 2015, uskutečnila jejich vývoz maďarské společnosti D Kft. za celkovou cenu 99 769 656 Kč bez DPH, která byla pro tento účel založena dne 15. 8. 2015 obžalovaným

[jméno] [příjmení], avšak zboží nikdy do Maďarska nebylo dovezeno, když fakticky zůstalo ve skladu na Slovensku, přičemž v důsledku jednání obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jednatel ROJAPLAST s.r.o. [jméno] [příjmení], jemuž nebyla známa skutečnost o záměně zboží ani o jeho nadhodnocení, zahrnul do účetnictví a následně do daňových příznání k DPH ROJAPLAST s.r.o. fiktivní faktury o nákupu luxusních talířů, na základě nichž uplatnil nárok na neoprávněný nadměrný odpočet DPH ROJAPLAST s.r.o. na vstupu a to v níže uvedených daňových příznání:

I) v daňovém příznání k DPH za září 2015 podaném na Finančním úřadě v [obec] dne 19. 10. 2015, zahrnul do přijatých zdanitelných plnění fiktivní fakturu DnD Trading s.r.o., a to fakturu č. 151003 ze dne 30. 9. 2015 za dodávku luxusního porcelánu znějící na částku 9 799 525 Kč (částka na faktuře 360 541,76 EUR, přepočteno k 30. 9. 2015 dle kurzu ČNB 27,18 Kč/EUR), kdy DPH činí 1 700 743,92 Kč, v důsledku čehož byla zkrácena daňová povinnost ROJAPLAST s.r.o. o částku 475 343 Kč a nárokován neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 1 225 401 Kč, který nebyl v důsledku zásahu finančního úřadu vyplacen, čímž se v září 2015 obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pokusili způsobit České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v [obec] prostřednictvím ROJAPLAST s.r.o. škodu zkrácením daňové povinnosti DPH a vylákáním neoprávněného nadměrného odpočtu DPH ve výši 1 700 744 Kč,

II) v daňovém příznání k DPH za říjen 2015 podaném na Finančním úřadě v [obec] dne 23. 11. 2015 zahrnul do přijatých zdanitelných plnění fiktivní faktury spol. DnD Trading a to:

1) fakturu č. 151004 ze dne 9. 10. 2015 za dodávku luxusního porcelánu znějící na částku 11 513 888,10 Kč (částka na faktuře 424 710 EUR, přepočteno k 9. 10. 2015 dle kurzu ČNB 27,11 Kč/EUR), kdy DPH činí 1 998 278,10 Kč,

2) fakturu č. 151005 ze dne 29. 10. 2015 za dodávku luxusního porcelánu znějící na částku 15 820 279 Kč (částka na faktuře 583 558,80 EUR, přepočteno k 29. 10. 2015 dle kurzu ČNB 27,11 Kč/EUR), kdy DPH činí 2 745 668,27 Kč,

v důsledku čehož byla zkrácena daňová povinnost spol. ROJAPLAST o částku 246 730 Kč a nárokován neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 4 597 150 Kč, který nebyl v důsledku zásahu finančního úřadu vyplacen, čímž se v říjnu 2015 obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pokusili způsobit České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v [obec] prostřednictvím ROJAPLAST s.r.o. škodu zkrácením daňové povinnosti a vylákáním neoprávněného nadměrného odpočtu ve výši 4 843 880 Kč,

III) v daňovém příznání k DPH za listopad 2015 podaném na Finančním úřadě v [obec] dne 16. 12. 2015 zahrnul do přijatých zdanitelných plnění fiktivní faktury DnD Trading s.r.o. a to:

1) fakturu č. 151006 ze dne 9. 11. 2015 za dodávku luxusního porcelánu znějící na částku 11 484 158,40 Kč (částka na faktuře 424 710 EUR, přepočteno k 9. 11. 2015 dle kurzu ČNB 27,04 Kč/EUR), kdy DPH činí 1 993 118 Kč,

2) fakturu č. 151007 ze dne 16. 11. 2015 za dodávku luxusního porcelánu znějící na částku 11 479 911,30 Kč (částka na faktuře 424 710 EUR, přepočteno k 16. 11. 2015 dle kurzu ČNB 27,03 Kč/EUR), kdy DPH činí 1 992 381 Kč,

3) fakturu č. 151008 ze dne 20. 11. 2015 za dodávku luxusního porcelánu znějící na částku 11 479 911,30 Kč (částka na faktuře 424 710 EUR, přepočteno k 16. 11. 2015 dle kurzu ČNB 27,03 Kč/EUR), kdy DPH činí 1 992 381 Kč,

4) fakturu č. 151009 ze dne 27. 11. 2015 za dodávku luxusního porcelánu znějící na částku 11 477 787,75 Kč (částka na faktuře 424 710 EUR, přepočteno k 27. 11. 2015 dle kurzu ČNB 27,025 Kč/EUR), kdy DPH činí 1 992 012,75 Kč,

v důsledku čehož byla zkrácena daňová povinnost ROJAPLAST s.r.o. o částku 232 405 Kč a nárokován neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 8 274 984 Kč, který nebyl v důsledku zásahu finančního úřadu

vyplacen, čímž se v listopadu 2015 obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pokusili způsobit České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v [obec] prostřednictvím ROJAPLAST s.r.o. škodu zkrácením daňové povinnosti a vyláčením neoprávněného nadměrného odpočtu ve výši 8 507 389 Kč,

IV) v daňovém přiznání k DPH za prosinec 2015 podaném na Finančním úřadě v [obec] dne 21. 1. 2016 zahrnul do přijatých zdanitelných plnění fiktivní faktury DnD Trading s.r.o. a to:

1) fakturu č. 151010 ze dne 17. 12. 2015 za dodávku luxusního porcelánu znějící na částku 11 479 911,30 Kč (částka na faktuře 424 710 EUR, přepočteno k 17. 12. 2015 dle kurzu ČNB 27,03 Kč/EUR), kdy DPH činí 1 992 381,30 Kč,

2) fakturu č. 151011 ze dne 17. 12. 2015 za dodávku luxusního porcelánu znějící na částku 11 479 911,30 Kč (částka na faktuře 424 710 EUR, přepočteno k 17. 12. 2015 dle kurzu ČNB 27,03 Kč/EUR), kdy DPH činí 1 992 381,30 Kč,

v důsledku čehož byl nárokován neoprávněný nadměrný odpočet ve výši 3 984 762,60 Kč, který nebyl v důsledku zásahu finančního úřadu vyplacen, čímž se v prosinci 2015 obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pokusili způsobit České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v [obec] prostřednictvím ROJAPLAST s.r.o. škodu vyláčením neoprávněného nadměrného odpočtu ve výši 3 984 762,60 Kč,

přičemž po zahájení daňové kontroly dne 20. 11. 2015, obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] za účelem zakrýt skutečný původ levného porcelánu zajistili fiktivní doklady o nákupu porcelánu společností DnD Trading s.r.o. od společnosti KEYRULE s.r.o., IČO 242 16 143, se sídlem [adresa], zastoupené jednatelem [jméno] [příjmení] v pozici tzv. bílého koně, které fakticky vystavil obžalovaný [jméno] [příjmení] a poté co finanční úřad neuznal nárok na nadměrný odpočet DPH, obžalovaní ve snaze získat alespoň část vstupní investice zpět, veškerý porcelán nakoupený od SKYBERG GmbH, který byl v mezidobí uložen ve skladu na Slovensku, po opakovaném jednání s jednatelem SKYBERG [příjmení] [jméno] [příjmení] prodali zpět této společnosti, avšak za zbytkovou cenu 243 273 Kč,

čímž obžalovaní způsobili českému státu, zastoupenému Finančním úřadem pro Středočeský kraj, územní pracoviště v [obec] za zdaňovací období září až prosinec 2015 včetně, zkrácením daně z přidané hodnoty škodu ve výši 954 478 Kč a pokusili se způsobit vyláčením neoprávněného nadměrného odpočtu škodu ve výši 18 082 297,60 Kč, který nebyl v důsledku zásahu finančního úřadu vyplacen, celkem tak způsobili škodu ve výši 19 036 775,60 Kč,

B. společně po předchozí vzájemné dohodě v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch, využili důvěry jednatele společnosti ROJAPLAST s.r.o. [jméno] [příjmení], kterého obžalovaný [jméno] [příjmení], coby strýce své nastávající manželky, uvedl v omyl tím, že ho v přesně nezjištěné době na konci roku 2014 a následně v srpnu 2015 vědomě nepravdivými informacemi přesvědčil k zapojení společnosti ROJAPLAST s.r.o. do obchodů s údajně luxusním porcelánovým zbožím vyráběným v České republice a dodávaným do zahraničí a na základě těchto nepravdivých informací o výhodnosti těchto obchodů a potřeby zapojení silné společnosti s dostatkem finančních prostředků, uzavřel dne 1. 9. 2015 s ROJAPLAST s.r.o. smlouvu o zprostředkování uzavření smlouvy o spolupráci se společností D Kft. DIČ: HU25360813, se sídlem [adresa], Maďarsko, přičemž obžalovaný [jméno] [příjmení] před [jméno] [příjmení] úmyslně zatajil, že k vytvoření fikce o reálnosti deklarovaných obchodů s luxusním porcelánem po dohodě s obžalovaným [jméno] [příjmení]:

I) v srpnu 2015 sjednal dodávku běžných porcelánových talířů a k jejich uskladnění v ČR, kdy jednak zprostředkovali smlouvu o nájmu nebytových prostor na adrese [adresa], datovanou dnem 20. 8. 2015 mezi pronajímatelem Rulak Group s.r.o., IČO 01952714, se sídlem [adresa], zastoupenou jednatelem [jméno] [příjmení], avšak fakticky ovládanou a řízenou obžalovaným [jméno] [příjmení], a dále zprostředkoval uzavření rámcové kupní smlouvy datované 20. 8. 2015 uzavřenou mezi dodavatelem Skyberg GmbH, zastoupenou [jméno] [příjmení] a odběratelem DnD Trading s.r.o., na základě které společnost S GmbH dodala společnosti DnD Trading s.r.o. běžný porcelán - mělké, hluboké a desertní talíře, za které vystavila:

- 1) zálobovou fakturu č. Z1 2015 ze dne 3. 9. 2015 a fakturu č. 21501110 ze dne 10. 9. 2015 na celkovou částku bez DPH 19 288 EUR,
- 2) zálobovou fakturu č. Z3 2015 ze dne 25. 9. 2015 a fakturu č. 21501127 ze dne 29. 10. 2015 na celkovou částku bez DPH 19 288 EUR,
- 3) fakturu č. 21501148 ze dne 30. 11. 2015 na celkovou částku bez DPH 25 560,36 EUR,
- 4) zálobovou fakturu č. Z4 2015 ze dne 16. 10. 2015 a fakturu č. 21501126 ze dne 29. 10. 2015 na celkovou částku bez DPH 11 486,80 EUR (která byla opravným daňovým dokladem D1 2015 ze dne 30. 11. 2015 stornována),

jejichž hodnotu následně společnost D Trading s.r.o., fakticky ovládaná obžalovaným [jméno] [příjmení], záměrně neúměrně nadhodnotila a zaměnila za luxusní porcelán, který dodala společnosti ROJAPLAST s.r.o. a to na základě rámcové kupní smlouvy zprostředkované obžalovaným [jméno] [příjmení], datované dnem 1. 9. 2015, mezi prodávajícím - společností DnD Trading s.r.o., zastoupenou jednatelem [jméno] [příjmení], avšak fakticky ovládanou a řízenou obžalovaným [jméno] [příjmení] a kupujícím - společností ROJAPLAST s.r.o., zastoupenou jednatelem [jméno] [příjmení] s předmětem smlouvy – dodat kupujícímu zboží (luxusní porcelánové a skleněné výrobky), na základě které společnost DnD Trading s.r.o. vystavila pro svého odběratele - společnost ROJAPLAST s.r.o. dodací listy a faktury za dodávku porcelánových a skleněných výrobků a to:

- 1) fakturu č. 151003, ze dne 30. 9. 2015 na celkovou částku 360 541,76 EUR (9 799 525,04 Kč),
- 2) fakturu č. 151004, ze dne 9. 10. 2015 na celkovou na částku 424 710 EUR (11 513 888,10 Kč),
- 3) fakturu č. 151005, ze dne 29. 10. 2015 na celkovou částku 583 558,80 EUR (15 820 279,07 Kč),
- 4) fakturu č. 151006, ze dne 9. 11. 2015 na celkovou částku 427 710 EUR (11 484 158,40 Kč),
- 5) fakturu č. 151007, ze dne 16. 11. 2015 na celkovou částku 424 710 EUR (11 479 911,30 Kč),
- 6) fakturu č. 151008, ze dne 20. 11. 2015 na celkovou částku 424 710 EUR (11 479 911,30 Kč),
- 7) fakturu č. 151009, ze dne 27. 11. 2015 na celkovou částku 424 710 EUR (11 477 787,75 Kč),
- 8) fakturu č. 151010, ze dne 17. 12. 2015 na celkovou částku 424 710 EUR (11 479 911,30 Kč),
- 9) fakturu č. 151011, ze dne 17. 12. 2015 na celkovou na částku 424 710 EUR (11 479 911,30 Kč),

prostřednictvím nichž vylákali na společnosti ROJAPLAST s.r.o. částku 3 935 007,56 EUR přepočtenou dle platného kurzu na částku ve výši 106 015 284 Kč včetně DPH, která byla ubrazena na bankovní účet DnD Trading s.r.o. č. [bankovní účet],

II. dne 15. 8. 2015 nechal obžalovaný [jméno] [příjmení] založit a fakticky ovládal a řídil společnost D Kft., se sídlem v Maďarsku, formálně zastoupenou jednatelem [příjmení] [jméno], přičemž před [jméno] [příjmení] vystupoval pouze v pozici zprostředkovatele uzavření rámcové kupní smlouvy datované dnem 27. 8. 2015 a obchodů mezi kupujícím Dilings Kft. a prodávajícím - společností ROJAPLAST s.r.o., zastoupenou jednatelem [jméno] [příjmení] s předmětem smlouvy - dodání kupujícímu zboží (luxusní porcelánové a skleněné výrobky), na základě níž společnost ROJAPLAST s.r.o. vystavila pro svého odběratele – společnost D Kft. devět faktur za dodávku porcelánových výrobků a to:

- 10) fakturu č. 316315, ze dne 30. 9. 2015, na celkovou částku bez DPH 328 576 EUR,
- 11) fakturu č. 326015, ze dne 21. 10. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR
- 12) fakturu č. 338215, ze dne 29. 10. 2015, na celkovou částku bez DPH 530 876 EUR
- 13) fakturu č. 338315, ze dne 13. 11. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR
- 14) fakturu č. 343515, ze dne 17. 11. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,
- 15) fakturu č. 354615, ze dne 21. 11. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,
- 16) fakturu č. 355715, ze dne 28. 11. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,

17) fakturu č. 360415, ze dne 17. 12. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,

18) fakturu č. 360515, ze dne 17. 12. 2015, na celkovou částku bez DPH 386 250 EUR,

kteřé byly společností D Kft. v celkové částce 3 563 202 EUR přepočtené dle platných kurzů na částku ve výši 99 769 656 Kč uhrazeny na bankovní účet společnosti ROJAPLAST s.r.o. č. [bankovní účet], přičemž obžalovaný [jméno] [příjmení] za svou činnost, kterou [jméno] [příjmení] deklaroval, jako běžnou, výhodnou a bezproblémovou obchodní činnost mezi společnostmi DnD Trading s.r.o., ROJAPLAST s.r.o. a Dilings Kft. dle smlouvy o zprostředkování uzavření smlouvy o spolupráci ze dne 1. 9. 2015 vystavil pro společnost ROJAPLAST s.r.o. osm faktur za zprostředkování a to:

9) fakturu č. 2015 ze dne 26. 10. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. ú. [bankovní účet],

10) fakturu č. 2015 ze dne 4. 11. 2015 na celkovou částku 793 760 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],

11) fakturu č. 2015 ze dne 11. 11. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],

12) fakturu č. 2015 ze dne 13. 11. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],

13) fakturu č. 2015 ze dne 20. 11. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],

14) fakturu č. 2015 ze dne 27. 11. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která byla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet],

15) fakturu č. 2015 ze dne 7. 12. 2015, na celkovou částku 575 808,75 Kč, která již nebyla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena z důvodu kontroly finančního úřadu,

16) fakturu č. 2015 ze dne 16. 12. 2015 na celkovou částku 575 808,75 Kč, která již nebyla společností ROJAPLAST s.r.o. uhrazena z důvodu kontroly finančního úřadu,

kdy shora uvedeným společným jednáním obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jednak vylákali na společnost ROJAPLAST s.r.o. částku 3 672 803,75 Kč na provizích vyplacených společností ROJAPLAST s.r.o. na bankovní účet obžalovaného [jméno] [příjmení] a pokusili se vylákat částku ve výši 1 151 617,50 Kč, kdy jejich jednání bezprostředně směřovalo ke způsobení škody ve výši 4 824 421,25 Kč na smluvní provizi a dále na základě faktur vystavených DnD Trading s.r.o. vylákali na společnost ROJAPLAST s.r.o. částku 3 917 070,56 EUR přepočtenou dle platného kurzu na částku ve výši 106 015 284 Kč včetně DPH, která byla uhrazena na bankovní účet DnD Trading s.r.o. č. [bankovní účet], ze které na základě faktur vystavených společností D Kft. a prostřednictvím jejího bankovního účtu č. 11763024-35343888 vedenému u [příjmení] [příjmení] [jméno] [příjmení], ke kterému měl obžalovaný [jméno] [příjmení] dispoziční právo, poukázali zpět na bankovní účet společnosti ROJAPLAST s.r.o. č. [bankovní účet] částku 3 563 202 EUR přepočtenou dle platného kurzu na částku ve výši 99 769 656 Kč, čímž způsobili společnosti ROJAPLAST s.r.o. škodu ve výši odpovídající rozdílu mezi pořizovací a prodejní cenou obchodovaného zboží tedy v částce 6 245 627,71 Kč, kdy svým jednáním společností ROJAPLAST s.r.o. zčásti způsobili a zčásti se pokusili způsobit škodu v souhrnné výši 11 070 048,96 Kč“.

3. Obžalovaný [příjmení] byl napadeným rozsudkem za shora uvedenou trestnou činnost odsouzen podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce člena statutárních orgánů obchodních společností a družstev na dobu 5 let.

4. Obžalovaný [příjmení] byl napadeným rozsudkem za shora uvedenou trestnou činnost a za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku i za sbíhající se přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 1

písm. a) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 6. 2016, sp. zn. 8T 130/2016, dále za sbíhající se přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu, nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve [obec] ze dne 18. 11. 2016, sp. zn. 3T 26/2016, dále za sbíhající se přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 3. 2017, sp. zn. 6T 80/2016, dále za sbíhající se přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 2T 41/2017, a za další sbíhající se přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 8. 3. 2018, sp. zn. 24T 54/2017, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému [příjmení] byl uložen stejný trest zákazu činnosti jako spoluobžalovanému, avšak v trvání 10 let.

5. Poškozená ROJAPLAST s.r.o. (dále jen „společnost R“), byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána podle § 229 odst. 3 tr. ř. na řízení ve věcech občanskoprávních.

6. V textu tohoto odůvodnění jsou dále užívány následující zkratky:

- DnD Trading s.r.o. –, společnost D“,
- Dilings Kft –, společnost D“,
- [příjmení] [jméno] & Companies, s.r.o. –, společnost S“,
- KEYRULE s.r.o. –, společnost K“,
- SKYBERG GmbH –, společnost S“,
- WRABETZ s.r.o –, společnost W“,
- RIMALE Trade s.r.o. –, společnost R“.

II.

Odvolání

7. Proti napadenému rozsudku podali v zákonné lhůtě (§ 248 odst. 1 tr. ř.) odvolání oba obžalovaní.

a)

8. Obžalovaný [příjmení] podal odvolání hned po vyhlášení napadeného rozsudku a posléze jej prostřednictvím svého obhájce Mgr. [jméno] [příjmení] odůvodnil. Obžalovaný se v úvodu odůvodnění obecně vyjádřil k ustanovení § 1 odst. 1, § 2 odst. 5 a 6 tr. ř. a následně obecně uvedl, že soud prvního stupně nepostupoval v intencích uvedených zásad trestního řízení, jakož i ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř. Podle obžalovaného jsou důkazy hodnoceny jednostranně v neprospěch obžalovaného [příjmení], arbitrárně účelově, nerespektujíc zásadu in dubio pro reo. V tomto směru považuje obžalovaný napadený rozsudek v některých částech za nepřezkoumatelný, vnitřně rozporný.

9. Obžalovaný zopakoval svoji obhajobu, že do trestněprávního jednání byl zatažen spoluobžalovaným Kuželkou pro svoji předchozí pracovní činnost pro společnost Mö. Obžalovaný [příjmení] byl přesvědčen o výhodnosti a reálnosti obchodu, který chtěl původně provést sám, a proto se obrátil na [jméno] [příjmení], jednatele obchodní společnosti R, se žádostí o půjčku. V této souvislosti obžalovaný odkázal na výpověď svědka [jméno] [příjmení] a svědka [příjmení]. V tomto směru pak nemůže obstát argumentace nalézacího soudu pod body 140. - 144. Obžalovaný uvedl, že to byl právě svědek [příjmení], jež si vymínil zapojení své společnosti

do předmětného obchodu de facto za polovinu zisku. Závěry soudu ohledně věrohodnosti svědka [příjmení] má obžalovaný za jednostranné, účelové v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný v té souvislosti namítl, že svědek deklaroval svůj zájem mít věci pod kontrolou a na druhé straně zásadně selhal v roli tzv. řádného hospodáře coby jednatel společnosti [příjmení], jehož povinností byla kontrola logistiky, smluvní agendy, daňová agenda včetně nárokování DPH. Obžalovaný poukázal na fakt, že jednání svědka [příjmení] bylo prověřováno policií v jiném trestním řízení. Obžalovaný má za to, že svědek [příjmení] a společnost R byli de facto ve stejné pozici jako obžalovaný [příjmení], a nebýt požadavku svědka na přímé zapojení do obchodu a „odsunutí“ obžalovaného do pozice zprostředkovatele, nikdy by v pozici poškozeného nestál.

10. Dále obžalovaný zopakoval svoji obhajobu v tom smyslu, že v době realizace obchodu byl přesvědčen o existenci luxusní řady porcelánu. Spoluobžalovaným Kuželkou mu byly poskytnuty vzorky předmětného porcelánu, ukázány fotografie naskladněného zboží a poskytnut certifikát ke kvalitě zboží. Z provedeného dokazování (rámcová smlouva kupní ze dne 1. 9. 2015 mezi společnostmi Rojaplast a DnD včetně přílohy - specifikace zboží, fakturace mezi společnostmi Rojaplast a DnD) vyplývá, že předmětem dodávek byly vždy 3 sady drahého porcelánu a 3 sady levného porcelánu. Tuto skutečnost nepřímo potvrzuje svědek [příjmení], explicitně pak svědek [příjmení], který uvedl, že certifikát kvality byl ve velikosti A4 a luxusní a levný porcelán byly součástí jedné dodávky. Pochybnost o existenci luxusní řady porcelánu vznikla u obžalovaného až po proběhlých kontrolách finančního úřadu. Obžalovaný uvedl, že dopravu nezajišťoval a nezprostředkoval, tvrzení soudu prvního stupně v konci bodu 134. odůvodnění rozhodnutí, že obžalovaný [příjmení] svědku [příjmení] dokládá cesty při všech transakcích, nemá oporu v prováděném dokazování. O celém pozadí „ne-realizovaných“ přeprav včetně fiktivních CMR listů se obžalovaný [příjmení] dozvěděl až ze spisového materiálu. Doprava byla objednána u společnosti R prostřednictvím společnosti D a hrazena maďarskou společností D prokazatelně v době, kdy obžalovaný [příjmení] nebyl jejím majitelem. Obžalovaný zdůraznil, že nikoho z „jablonecké větve“ této kauzy (svědky Strnada, [ulice], [příjmení], [ulice]) nezná, a tito neznají jeho. Stejně tak se jmény společností K, Wrabetz, Rimale se obžalovaný seznámil až v rámci přípravného trestního řízení resp. řízení před Finančním úřadem [obec]. Tyto osoby, potažmo společnosti, spojuje osoba obžalovaného [jméno] [příjmení].

11. Dále obžalovaný zopakoval i svoji obhajobu týkající se zakládání společnosti D na žádost spoluobžalovaného Kuželky kvůli znalostem angličtiny. Obžalovaný namítl, že se soud prvního stupně nevypořádal s obsahem výpovědi několikrát soudně trestaného spoluobžalovaného Kuželky. Ten v rámci hlavního líčení i přípravného řízení uvedl, že obžalovaného [příjmení] do věci vtáhl či použil. K argumentaci soudu prvního stupně jazykem obžalovaného (viz bod. 136.) obžalovaný namítl, že jak on, tak jeho jazyk byl od počátku trestního stíhání ovlivněn obsahem spisového materiálu. Obžalovaný popřel, že by byl autorem předmětných listin. Svědka [příjmení] ani společnost K obžalovaný nezná, nemůže proto obstát závěr soudu, že obžalovaný společně s obžalovaným [příjmení] za účelem zakrýt skutečný důvod levného porcelánu zajistil fiktivní doklady o nákupu porcelánu společností D od společnosti K.

12. K bodům 136. a 154. odůvodnění, týkajících se výpovědi svědka [jméno] [příjmení], bratra obžalovaného, obžalovaný uvedl, že mlčení bylo způsobeno nervozitou svědka a jeho pracovními starostmi v souvislosti s opatřeními kvůli covid-19. Obžalovaný dal odvolacímu soudu na zvážení doplňující výslech svědka.

13. S odkazem na odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 154. obžalovaný namítl, že závěr soudu prvního stupně, že se pohybuje v zóně šedé ekonomiky a tají příjmy, je spekulativní a de facto nepřezkoumatelný.

14. Obžalovaný má za to, že závěr soudu o vině zločinem podvodu nemůže obstát, protože k zapojení firmy Rojaplast došlo v důsledku požadavku svědka [příjmení] mít celou věc pod

kontrolou a participovat na obchodu přímo. Stejně tak nemůže obstát závěr o vině zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, neboť za dané situace obžalovaný nemohl vratky DPH nijak dosáhnout; absentuje nejen objektivní stránka, ale též subjektivní stránka včetně motivu. Obžalovaný se cítí odpovědný za stav, do kterého uvedl společnost svého „strýce“ [příjmení], necítí však odpovědnost v rovině trestněprávní, neboť má za to, že sám byl ve věci uveden v omyl a zneužit spoluobžalovaným Kuželkou.

15. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl o zproštění obžaloby obžalovaného, neboť nebylo prokázáno, že by skutek spáchal obžalovaný.

b)

16. Obžalovaný [příjmení] podal odvolání hned po vyhlášení napadeného rozsudku. Posléze prostřednictvím svého obhájce Mgr. [jméno] [jméno] upřesnil, že jde o odvolání pouze do výroku o trestu, a odůvodnil jej. Po zopakování výroku napadeného rozsudku obžalovaný uvedl, že nesouhlasí s částí odůvodnění napadeného rozsudku, která se týká uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání sedmi let (pozn. ve skutečnosti byl obžalovanému uložen trest 7,5 let, jak uvedeno shora). Obžalovaný má za to, že mu byl uložen nepřiměřeně přísný trest. Obžalovaný si uvědomuje, že v přípravném řízení ani při hlavním líčení nespolupracoval tak, aby mohla být konstatována okolnost, na základě které by mu mohl být uložen mírnější trest.

17. Dále obžalovaný uvedl, že ne všechny důkazy a tedy hodnocení, odpovídají skutečně provedenému jednání. Organizátorem popsanych jednání jsou osoby ze společnosti APOGEO a společnosti S. Obžalovaný navrhl svůj vlastní výslech, aby uvedl na pravou míru své jednání a postavení spoluobžalovaného [příjmení]. Na obžalovaného [příjmení] se obžalovaný [příjmení] obrátil s tím, že mu byla nabídnuta možnost obchodovat se zmíněnou komoditou, avšak předpokladem pro uskutečnění obchodu bylo nutné sehnat finanční zdroje a subjekt, který ovládá cizí jazyky a má komunikační schopnosti. To byl důvod, proč se obžalovaný [příjmení] obrátil na spoluobžalovaného [příjmení]. O pozadí obchodního jednání obžalovaný [příjmení] nebyl obeznámen. Obžalovaný se rozhodl, že odkryje celé pozadí zmíněného obchodu, a to zejména z důvodu, že došlo dle něho k neoprávněnému obvinění [jméno] [příjmení] a následně k jeho odsouzení.

18. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek a uložil mu trest odnětí svobody v trvání 5 let nepodmíněně. Ve veřejném zasedání obžalovaný prostřednictvím svého obhájce upřesnil, že proti uloženému trestu zákazu činnosti a jeho výměře nic nenamítá.

III.

Přezkum důvodnosti odvolání a doplnění dokazování odvolacím soudem

19. Vrchní soud přezkoumal z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. ř. napadené části rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, jež rozsudku předcházelo, a to nejen z hlediska vytýkaných vad, ale přihlédl též k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána. Z uvedeného plyne, že rozsah přezkumu odvolacím soudem u obžalovaného [příjmení] byl omezen pouze na výrok o trestu.

20. Řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, není zatíženo procesní vadou ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Obžalovaný [příjmení] vytýkal řízení vady obecně poukazem na porušení základních zásad trestního řízení. Taková pochybení soudu prvního stupně však nelze konstatovat.

21. Odvolání obžalovaného [příjmení] směřovalo do výroku o vině, obžalovaný brojil zejména proti skutkovému závěru soudu prvního stupně, že popsaneho jednání se dopouštěl cíleně za účelem dosažení uvedených zisků (provize a zisk společnosti D z obchodu se společností R) a způsobení škody (daně). Následujícím je třeba předeslat, že odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedených soudem prvního stupně. Odchýlit od tohoto hodnocení a

skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by se mohl pouze za podmínek specifikovaných v zákoně, konkrétně v ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně by pak mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Po doplnění dokazování ve veřejném zasedání dospěl odvolací soud k závěru, že až na níže rozvedenou výjimku (viz odst. 29.) nelze takové nedostatky napadenému rozsudku vytknout.

22. Ač obžalovaný [příjmení] směřoval své odvolání pouze proti výroku o trestu, v odůvodnění odvolání uvedl, že se chce ke skutku vyjádřit, a to ve vztahu k obžalovanému [příjmení]. Obžalovaný [příjmení] byl ve veřejném zasedání vyslechnut, přičemž odvolací soud postupoval podle § 208 odst. 1 tr. ř. (oddělený výslech obžalovaných). Obžalovaný v podstatě setrval na svých tvrzeních, která shodně uváděl již od přípravného řízení, a sice že ke spáchání trestné činnosti (kterou i nadále označoval za obchod) obžalovaného [příjmení] využil, a to pro jeho známosti a zkušenosti. Od spoluobžalovaného žádal zajištění kontaktu na obchodního partnera (společnost R) a na dodavatele levného porcelánu (svědek Rulák). I ve vztahu ke společnosti D obžalovaný zdůraznil, že obžalovaný [příjmení] postupoval na jeho žádost. Obžalovaný nevybočil ze svých předchozích výpovědí ani v tom smyslu, že by vypovídal podrobněji a že by umožnil klást mu otázky. Jediné, co uvedl nad rámec předchozích výpovědí, bylo, že tuto „daňovou optimalizaci“ mu poradili ze společnosti APOGEO a společnosti S. Odvolací soud konstatuje, že ani tato informace nebyla překvapující, neboť pouze potvrzuje, co bylo možno již dříve vydedukovat z charakteru společností do celé transakce zapojených (zejm. společnost S a Keyrule) z veřejně dostupných informací z obchodního rejstříku a výpovědí svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno].

23. Ke svým osobním a majetkovým poměrům obžalovaný uvedl, že je bez partnerky, dítě nemá, pracuje v kovovýrobě jako manipulační dělník s příjmem do 10 000 Kč, má exekuce ve výši asi 3-4 milionů Kč.

24. Obžalovaný [příjmení] se vyjádřil obsírněji. Na rozdíl od předchozích výpovědí uvedl, že původně si chtěl od [jméno] [příjmení] půjčit prvotní kapitál 8 milionů Kč. K dotazu upřesnil, že obchod měl být v celkovém objemu cca 80 mil. Kč a mělo jít o deset dodávek ve výši 8 až 8,5 milionů Kč. Ve veřejném zasedání obžalovaný odlišně od svých dřívějších výpovědí uvedl, že levný porcelán byl bez značek, byl čistě bílý z obou stran. Dříve obžalovaný výslovně uvedl, že klient si objednal levný porcelán se značkou GA, protože tato značka byla i na luxusním porcelánu. Po předestření tohoto rozporu obžalovaný setrval na své nové verzi, uvedl, že levný porcelán byl od společnosti S pana [příjmení] a označení neměl. Obžalovaný se opětovně vyjádřil k množství a poměru porcelánu, tvrdil, že poměr byl 1:1, tvrdil, že byl u tří dodávek porcelánu, počet a poměr palet konkretizoval však pouze u jedné z nich. Uvedl, že šlo o dodávku luxusního porcelánu, která byla doložena levným porcelánem, vzápětí uvedl, že palet v kamionu bylo 18 – 20 a on viděl 6 palet luxusního porcelánu. Obdobně rozporuplně se obžalovaný vyjádřil k rozdílu mezi luxusním a levným porcelánem. Nejprve uvedl, že při dodávce zboží ve skladu vyndal z palety z igelitového obalu jeden z talířů, který na první pohled vypadal draze a měl i předmětnou značku GA na spodu talíře, tudíž měl za to, že se jedná o luxusní porcelán, aby vzápětí uvedl, že pouhým okem je těžké rozeznat, zda se jedná o luxusní nebo o levnější porcelán.

25. Dále bylo dokazování ve veřejném zasedání doplněno již pouze důkazy vztahujícími se k osobní a majetkové situaci obžalovaných. Z rodného listu dítěte soud zjistil, že obžalovaný [příjmení] má dceru narozenou v roce 2021, insolvenční řízení obžalovaného [příjmení] pokračuje, přičemž měsíční srážky insolvence jsou ve výši 3 769 Kč měsíčně. Naopak obžalovaným [příjmení] avizované insolvenční řízení zahájeno nebylo. Opisy rejstříku trestů obou obžalovaných nedoznaly od dokazování provedeného soudem prvního stupně změny.

26. Ohledně skutkového děje je třeba konstatovat, že o tom, jak k předstíranému obchodu došlo, není sporu, a obžalovaný [příjmení] proti zjištěním soudu prvního stupně ani nic nenamítal. V tomto smyslu tudíž odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, neboť by jen opakoval, co již bylo správně uvedeno. Je třeba však zmínit, že popis skutku, tak jak byl formulován od zahájení trestního stíhání obviněných, zcela nevystihuje to, k čemu skutečně došlo a zejména kdo a jak z jednání obžalovaných profitoval. Tak jak je skutek popsán v napadeném rozsudku v bodě A., připisuje obžalovaným [příjmení] a [příjmení] snahu získat daňovou trestnou činností obohacení společnosti R o částku rovnající se vrácení nadměrného odpočtu, popř. jeho započtení na vlastní daňovou povinnost společnosti R. Obžalovaní však ve skutečnosti sledovali svoje vlastní obohacení, resp. obohacení společnosti D (a tím obžalovaného [příjmení]). Zamýšlené obohacení společnosti R, ke kterému došlo v důsledku zákroku finančního úřadu jen částečně právě zápočtem vlastní daňové povinnosti společnosti R, bylo vedlejším produktem činnosti obžalovaných. Skutečným cílem obžalovaných bylo předstíráním řádného obchodu vylákat od společnosti R vysokou platbu (k čemuž posloužilo nadhodnocené, částečně fiktivní, zboží) včetně DPH (s jejímž vrácením společnost R počítala právě jako s nadměrným odpočtem DPH), přičemž společnost D přijaté DPH neodvede.

27. Konkrétně zisk společnosti D (obžalovaného Kuželky) z celé transakce byl ve výši kolem 4,5 milionů Kč. Jde o rozdíl částek, které společnost D od společnosti R při transakci přijala (106 015 284 Kč) a které prostřednictvím společnosti D vydala (99 769 656 Kč), tj. 6 245 628 Kč, snížený o vstupní náklady (cena porcelánu koupeného od společnosti S - 1 735 341,73 Kč, popř. o další částky za sklo a minimum luxusního porcelánu). Zisk obžalovaného [příjmení], jak bylo zjištěno z výpovědí obžalovaných, plynul pouze z provizí od společnosti R z uzavřené zprostředkovatelské smlouvy, tj. měl být v celkové výši 4 824 421,25 Kč včetně DPH (vyplacených 3 672 803,75 Kč a obžalovaným [příjmení] fakturovaných, avšak již nevyplacených 1 151 617,50 Kč). Zisk společnosti R (před zaplacením provizí obžalovanému [příjmení]) měl být nejméně 11 871 604,30 Kč (v důsledku výkyvu kurzu vyšší), neboť šlo o rozdíl mezi vynaloženým DPH (18 117 232 Kč; později při nárokování nadměrného odpočtu a zápočtu na vlastní daňovou povinnost 19 036 775,60 Kč) a navýšení ceny při prodeji společnosti D (6 245 627,71 Kč). Namísto toho skutečná ztráta společnosti R byla 9 918 431,75 Kč (součet toho, co společnost R trátila na transakci se zbožím, a provize obžalovaného [příjmení] – 6 245 626 + 3 672 803,75 Kč) a byla by 11 070 049,20 Kč, kdyby byly obžalovanému [příjmení] vyplaceny všechny provize. Je zřejmé, že zisk zúčastněných osob (společnost D - obžalovaný [příjmení], obžalovaný [příjmení], společnost R) byl zhruba stejný, resp. obohacení společnosti R o něco vyšší.

28. Jiný popis jednání obžalovaných však není možný, jelikož právě vylákání nadměrného odpočtu DPH a možnost snížení vlastní daňové povinnosti (dále pro stručnost již pouze „nadměrný odpočet“, tj. bez zmínek o vlastní daňové povinnosti), resp. vytvoření podmínek pro nadměrný odpočet, přesvědčilo společnost R k zapojení se do transakce, která vygenerovala shora uvedený příjem společnosti D. Vzhledem k tomu, že ze strany DnD šlo o fiktivní obchod (zboží bylo oproti zboží fakturovanému zanedbatelné hodnoty), nemůže být tento obchod předmětem odvodu DPH. Chráněný zájem státu na řádném výběru daní (ochrana před snižováním příjmů veřejných rozpočtů) nebyl tudíž porušen neodvedením, „fiktivního“ DPH ze strany DnD, nýbrž právě pokusem o vylákání nadměrného odpočtu prostřednictvím společnosti R. Jednoznačně je třeba souhlasit se soudem prvního stupně, že na tento daňový zločin se nemohlo přijít jinak než kontrolními mechanismy českých daňových úřadů, neboť pokud by byl zločin dokonán, nebyl by nikdo z účastníků transakce poškozen, naopak byl by obohacen, tudíž by trestní řízení neinicioval.

29. K úmyslu obžalovaného [příjmení] trestnou činnost spáchat není třeba se vracet, jelikož obžalovaný podal odvolání pouze do výroku o trestu a svojí výpovědí ve veřejném zasedání se k trestné činnosti de facto doznal, i když o ní stále mluví jako o obchodu a daňové optimalizaci.

Pokud obžalovaný [příjmení] namítal, že mezi ním a obžalovaným [příjmení] nedošlo k vzájemné dohodě, pak je třeba přisvědčit, že o takové dohodě přímý důkaz neexistuje. Avšak z výpovědi obou obžalovaných je zřejmé, že jednali koordinovaně, že obžalovaný [příjmení] postupoval podle přání spoluobžalovaného Kuželky. Na tomto místě je třeba uvést, že odvolací soud na základě důkazů provedených již soudem prvního stupně a doplňujícího výsledku obou obžalovaných dospěl k závěru, že tvrzení obžalovaných, že obžalovaný [příjmení] se trestné činnosti dopouštěl z popudu obžalovaného [příjmení], nejsou vyvrácena. Soud prvního stupně, když měl před sebou pouze tyto dva obžalované, z nichž obžalovaný [příjmení] byl skutečně pasivní, a obžalovaný [příjmení] působil daleko orientovanějším dojmem (viz i postřehy svědků [příjmení] a [příjmení]), dospěl k závěru, že hlavou trestné činnosti nemůže být obžalovaný [příjmení], a dovodil, že jí je obžalovaný [příjmení]. Soud prvního stupně však přehlédl jasné náznaky toho, že za trestnou činností stojí ještě další osoby. Tento fakt byl zřejmý ze zjištění, že do trestné činnosti vstoupily obchodní společnosti, které mají na pozicích nominee jednatele, respektive tzv. bílé koně, jak se sám označil svědek [jméno] [příjmení] ze společnosti K a Wrabetz, a který ve stejném duchu mluvil o svědkovi [jméno] [příjmení] ze společnosti K. Tyto osoby přitom nebyly v žádném vztahu k obžalovanému [příjmení], dokonce ho neznaly. Že organizačně celá trestná činnost vychází od společnosti S (dosazená nekompetentní jednatelka [jméno] [příjmení]), resp. další společnosti nebo osoby, která za ní stojí, bylo z provedených důkazů před soudem prvního stupně zřejmé a soud prvního stupně pochybil, když tento fakt při hodnocení rolí obžalovaných přehlédl. K výše zmíněné dohodě obžalovaných odvolací soud dodává, že podle ustálené judikatury (např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 140/2018 z 22. 2. 2018) nemusí být předchozí vzájemná dohoda výslovná, postačí, jde-li o dohodu konkludentní. Obžalovaní jednali koordinovaně, každý vykonával část jednání, jejich jednání se doplňovalo a bez jejich vzájemné součinnosti by nebyla trestná činnost popsáním způsobem spáchána. Ač obžalovaný [příjmení] dříve o půjčce od [jméno] [příjmení] nemluvil, vždy zmiňoval, že [příjmení] [příjmení] si vymínil, že se bude se společností R na transakci přímo podílet, což naznačuje, že skutečně původní plán obžalovaných byl jiný. O původním jednání o půjčce se zmínil ostatně i svědek [příjmení]. Z uvedeného plyne, že původně měl mezičlánek namísto společnosti R tvořit obžalovaný [jméno] [příjmení]. Důvod, proč obžalovaný [příjmení] obžalovaného [příjmení] oslovil, byl, jak již dříve obžalovaný [příjmení] uvedl, známosti a zkušenosti obžalovaného [příjmení]. Zkušenostmi byla míněna jeho dřívější práce pro porcelánku [příjmení], známosti měly být využity k nalezení kapitálu, a obojí společně pak k nalezení dodavatele levného porcelánu.

30. Výpověď obžalovaného [příjmení] hodnotil odvolací soud jako snahu obžalovaného pomoci spoluobžalovanému [příjmení], kterého obžalovaný k trestné činnosti svedl. Obžalovaný [příjmení] se svojí výpovědí, jako již výpověďmi předchozími, snažil popřít svoji vědomost o tom, že se nepodílí na řádné obchodní činnosti. Odvolací soud, stejně jako soud prvního stupně, obžalovanému neuvěřil. Odvolací soud předně odkazuje na správné úvahy soudu prvního stupně ohledně subjektivní stránky obžalovaného [příjmení], které rozvedl zejména v odst. 132. – 134. a 138. – 143.

31. Odvolací soud podtrhuje, že o vědomém podílení se obžalovaného [příjmení] na trestné činnosti svědčí různé verze týkající se porcelánu, a to jak existence dvojího druhu porcelánu, tak jeho značení. V přípravném řízení obžalovaný uvedl, že viděl fyzicky pouze 3 ks luxusního porcelánu a tvrdil, že byl ve 4 případech u vykládky ve skladu na Slovensku, přičemž všechny palety vypadaly stejně. První nesrovnalostí je, že se uskutečnily pouze 3 přepravy. Druhou nesrovnalostí je, že podle obžalovaného mělo jít o kombinaci luxusního a levného porcelánu 1:1, tj. stěží by všechny palety u všech uskutečněných dodávek vypadaly stejně, pokud by byl obsah jiný a dodavatel jiný. Na posledně uvedené reagoval obžalovaný v hlavním líčení změnou výpovědi, když uvedl, že ve skladu na Slovensku bylo i pár palet luxusního porcelánu. Na poměru 1:1 trval (přičemž faktury provázející transakce mezi společnostmi DnD – Rojaplast – Dilings

zněly výrazně ve prospěch luxusního porcelánu), rozdílné množství levného a luxusního porcelánu ve slovenském skladu zdůvodňoval tím, že byl u vykládky kamionu, kde byl pouze levný porcelán, neznal logistiku přepravy (viz č. l. 3080). Ve veřejném zasedání již obžalovaný tvrzení o přítomnosti luxusního porcelánu ve slovenském skladu zahájil slovem myslím, tedy vyjádřil určitou míru pochybnosti. Obžalovaný popsal množství palet zboží, které viděl a popsal jejich odlišné zabalení, včetně prohlídky jednoho talíře z jedné palety, o kterém uvedl, že na první pohled vypadal draze a měl na spodu předmětnou značku GA; obžalovaný měl za to, že se jedná o luxusní porcelán. V zápětí obžalovaný uvedl, že pouhým okem je těžké rozeznat, zda se jedná o luxusní nebo o levnější porcelán. Z výpovědi obžalovaného je zřejmé, že realitu deformuje, předkládá tvrzení, která v zápětí relativizuje. Obdobný vývoj zaznamenala i tvrzení obžalovaného ohledně značky GA. Původně obžalovaný tvrdil, že značka GA byla i na levném porcelánu, a to z důvodu, že si to tak klient přál, protože značka GA byla i na luxusním porcelánu. Ve veřejném zasedání obžalovaný tvrdil, že levný porcelán žádnou značku neměl. Přičemž při předestření uvedeného rozporu uvedl, že levné talíře značku (barand) neměly, neboť tím se odlišovaly od označených luxusních. Kromě toho, že přílohou spisu jsou tři talíře, které mají na spodní straně písmena GA a již na první pohled nejsou luxusním porcelánem, o značení levného porcelánu podal přesvědčivé svědectví svědek [jméno] [příjmení], u kterého porcelán s uvedenou úpravou obžalovaný [příjmení] objednal. O tom, že obžalovaný byl o podstatě transakce obeznámen, svědčí i jeho různé verze ohledně písmen GA pro svědka [jméno] [příjmení] a svědka [jméno] [příjmení], jak rozvedl soud prvního stupně. Prvnímu, který se ve věcech značení porcelánu z podstaty svého podnikání vyznal, tudíž musel vědět to, co je známo i běžnému spotřebiteli, a sice že značka na spodní straně porcelánu označuje výrobce a lze podle ní určit i období výroby porcelánu, uvedl, že GA si na spodní straně přeje mít koncový zákazník. Druhého, evidentně podle obsahu jeho výpovědi ve věcech značení porcelánu neorientovaného, obžalovaný právě existencí písmen GA na spodku talířů utvrzoval v tom, že jde o luxusní porcelán – k dotazu svědka [příjmení], co je na tom porcelánu luxusního, mu obžalovaný uvedl, že to právě značka zespodu talíře, je potvrzením luxusu.

32. Další argument, kterým chtěl obžalovaný podpořit svoji obhajobu, bylo jeho tvrzení, že nevěděl, kolik porcelánu je. Uvedl, že kolik ho je a v jakém poměru je, se dozvěděl až ze smlouvy uzavřené mezi společnostmi DnD a Rojaplast (čl. 401). Jde o lež, z uvedené smlouvy se nemohl obžalovaný nic takového dozvědět. Smlouva je koncipovaná tak obecně, že pouze odkazuje na přílohu. Příloha samotná je pak výčtem zboží (mezi jiným jsou rozlišeny 3 druhy porcelánu) s cenou za kus. Ze smlouvy samotné a ani z přílohy není zřejmý ani samotný objem sjednaného obchodu, natož poměr jednotlivého zboží. Smlouva stejného změny byla uzavřena i mezi společnostmi Rojaplast a Dilings (č. l. 734), jak již upozornil soud prvního stupně. Vzhledem k tomu, že tím, kdo v obou případech přinesl smlouvy do společnosti R k podpisu, a kdo zasvěceně o obchodu mluvil, byl obžalovaný [příjmení], je evidentní, že i neurčitost smluv byla záměr a obžalovanému to muselo být známo. Je třeba dodat, že podle faktur doprovázejících předstíraný obchod bylo minimum porcelánu bez dodatku Lux., tj. převládalo, obchod“ s luxusním porcelánem, který měl mnohonásobně vyšší jednotkovou cenu.

33. Snahu obžalovaného [příjmení] upozadit svoji roli jednoznačně maří i v dalších ohledech výpověď svědka [jméno] [příjmení] spolu s výpovědí svědka [jméno] [příjmení]. Právě tyto svědky obžalovaný svým vystupováním a zejména vzbuzením dojmu zkušeného obchodníka s porcelánem (řeči o šejkovi apod., ať již se vztahovaly k tomuto nebo údajnému předchozímu obchodu obžalovaného) ke koupi zboží, zcela mimo jejich obor podnikání, přesvědčil. Kromě toho, že obžalovaný svědkovi [příjmení] zamlčel, že zprostředkovává obchod se společností, kterou sám nechal založit a byl i jejím jednatelem (o čemž prokazatelně sám na základě upozornění svědka [jméno] [příjmení] věděl, že je překážkou zprostředkovatelské smlouvy nebo uskutečnění obchodu), svědkovi [příjmení] lhal, že byl u nakládek zboží a že je vše v pořádku.

Tuto skutečnost uvedl opakovaně svědek [příjmení], obžalovaný se naopak snaží svoji informovanost o podstatě celé transakce zastřít právě poukazem na to, že u nakládky nikdy nebyl.

34. Nesporným potvrzením faktu, že obžalovaný [příjmení] o podstatě transakce věděl, je fingovaná reklamace zboží ze strany společnosti D vůči společnosti R, jejíž vyřízení za společnost R se obžalovaný, „ochotně“ ujal. Je evidentní, že i samotná reklamace ze strany Dilings byla fingována, aby byl vyvolán dojem skutečně probíhajícího obchodu. Reklamací argumentoval falešně obžalovaný [příjmení] ještě jednou – a sice, když již po spáchání trestné činnosti dojednával odkup levného porcelánu zpět se svědkem [příjmení]. Obžalovaný svědkovi sdělil, že konečný odběratel má problém s kvalitou a reklamoval. Nic takového se stát nemohlo, žádný, konečný“ odběratel neexistoval.

35. Na závěr této argumentace je třeba připomenout, že obžalovaný má střední vzdělání ekonomického směru (shodné jako spoluobžalovaný [příjmení]) a jak plyne z listinných důkazů a výpovědi samotného obžalovaného, sám byl plátcem DPH. Obžalovaný byl tudíž nepochybně osobou obeznámenou s fungováním DPH. Na základě tvrzení obžalovaného, o jeho předchozích obchodních aktivitách se zahraničím, je možno konstatovat, že mu musel být znám i princip nadměrného odpočtu.

36. Odvolací soud se tudíž plně ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že obžalovaný [příjmení] věděl, jaká je pravá podstata jeho činnosti. Obžalovaný cíleně přesvědčil společnost R k zapojení se do obchodu s (z většiny) fiktivním zbožím, což nebylo společnosti R známo, přičemž motivací k obchodu pro společnost R bylo nalezení takového obchodního partnera, který akceptuje o mnoho vyšší cenu, než za jakou společnost R zboží nakoupí, což se projeví ve chvíli, kdy bude společnosti finančním úřadem vrácen nadměrný odpočet. Z celého dokazování je zřejmé, že obžalovaný směrem k odběrateli, kterého sjednal (Dilings) nevyvinul žádné zprostředkovatelské úsilí, neboť šlo o nastrčeného odběratele, který zvýšenou cenu akceptoval, resp. sám určil, neboť příloha smlouvy mezi společnostmi Rojaplast a Dilings vycházela z potřeb obžalovaných.

37. Část týkající se skutkových zjištění soudu prvního stupně odvolací soud uzavírá upozorněním na formální pochybení soudu prvního stupně v popisu skutku pod bodem A./I., II. a III., kde soud prvního stupně správně rozlišil, že bylo dokonáno zkrácení vlastní daňové povinnosti společnosti R a že v případě nárokování nadměrného odpočtu DPH šlo o pokus, avšak na závěr obě částky sečetl a označil je za pokus způsobení škody. V závěru popisu bodu A. pak následný součet takových celkových částek z bodů I. – IV. (když v bodě IV. šlo pouze o pokus) označil za škodu, kterou obžalovaní celkově způsobili, namísto aby uvedl, že obžalovaní měli v úmyslu způsobit celkovou škodu ve zjištěné výši.

38. K právní kvalifikaci jednání pod bodem A. napadeného rozsudku nemá odvolací soud výhrady. Podle ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Nutno konstatovat, že pozdější zákon (zejména novela trestního zákoníku zákonem č. 333/2020 Sb.), která přinesla zvýšení hranice škod, není pro obžalovaného [příjmení] příznivější, neboť zamýšlená výše škody přes 19 milionů Kč i nyní přesahuje hranici škody velkého rozsahu (§ 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku; dříve 5 milionů Kč, nyní 10 milionů Kč). Rozdíl v intenzitě naplnění tohoto kvalifikačního znaku (dříve téměř 4násobek spodní hranice uvedeného rozsahu, nyní téměř 2násobek) není tak významný, aby vedl k závěru, že pozdější zákon je pro obžalovaného příznivější.

39. Naproti tomu právní kvalifikaci jednání pod bodem B. je třeba vytknout vadu. Popis skutku pod bodem B., v části pod bodem I. je opakováním toho, co uvedl soud pod bodem A. se závěrem, že obžalovaní uvedli společnost R v omyl a vylákali na ní přes 6 milionů Kč jako rozdíl mezi cenou, kterou společnost R zaplatila při koupi (z většiny fiktivního) zboží a při jeho prodeji. Soud prvního stupně (resp. státní zástupce v obžalobě a před ním policejní orgán v usnesení o

zahájení trestního stíhání obžalovaných) chyboval, když nezohlednil fakt, že činy naplňující znaky skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 tr. zákoníku jsou co do své povahy podvodnými činy. Proto je vyloučen jednočinný souběh tohoto trestného činu s trestným činem podvodu podle § 209 tr. zákoníku, vůči němuž je trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 speciální (viz [příjmení], A., [příjmení], T., [příjmení], R., [příjmení], M., [příjmení], A. Trestní zákoník: Komentář. (Systém ASPI) .Wolters Kluwer (cit. 2022 -2-12). ASPI_ID KO40_2009CZ. Dostupné z: [webová adresa] ISSN 2336-). V projednávaném případě je pod bodem A. popsáno nepřímé pachatelství pokusu zločinu zkrácení daně, poplatku a jiné podobné povinné platby podle § 240 tr. zákoníku, neboť obžalovaní uvedli v omyl odběratele a současně dodavatele zboží (společnost R) o tom, že obchod skutečně probíhá a to se skutečným zbožím s hodnotou uváděnou ve smlouvách a na fakturách, a že obchodovaný objem o fakturované kvalitě zboží je reálně vyvážen do zahraničí, a tím docílili sjednání ceny, v níž při nákupu zboží společností R byla zakalkulována daň z přidané hodnoty, čímž však obžalovaní zároveň vytvořili podmínky pro to, aby společnost R mohla uplatnit odpočet daně z přidané hodnoty, když objem a pořizovací hodnota zboží jehož jediným účelem bylo vytvořit zdání obchodu, byla daleko nižší a tudíž za něj na vstupu bylo odvedeno minimální DPH. V případě nezmaření dokonání činu finančním úřadem by stát na uvedené dani přišel o částky, které společnosti R odpočetl a vrátil, s ohledem na to, že by uvěřil tvrzení o vývozu prodaného zboží do zahraničí. Za této situace úmysl obžalovaných směřoval k obohacení se na úkor státu spravujícího daně a společnost R jednající v omylu byla v rukou obžalovaných,, živým nástrojem“, prostřednictvím něhož svůj záměr realizovali. Poškozeným je v takovém případě stát (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2004, sp. zn. 11 Tdo 446/2004).

40. Je třeba dodat, že soud prvního stupně se v napadeném rozsudku ani nijak nevyjádřil k tomu, zda jsou jím shledané trestné činy zkrácení daně, poplatku a jiné podobné povinné platby podle § 240 tr. zákoníku a podvodu podle § 209 tr. zákoníku v jednočinném nebo vícečinném souběhu. Z toho pohledu soud prvního stupně nijak neřešil, že trestný čin spáchaný v jednočinném souběhu (za který pravděpodobně jednání pod body A. a B./I. považoval) nemůže být posouzen podle dvou různých trestních zákonů. Na uvedenou zásadu se pouze upozorňuje, podrobnější vyjádření je s ohledem na předchozí odstavec nadbytečné.

41. Odvolací soud uzavírá, že jednání pod bodem B./I. napadeného rozsudku je totožným skutkem, který je popsán pod bodem A. napadeného rozsudku. Obžalované nelze 2x uznat vinným tímtež skutkem, opakování skutku pod bodem B./I. je nepřípustné, tudíž i jeho právní kvalifikace je nepřípustná.

42. Právní kvalifikaci jednání pod bodem B./II. nebylo původně co vytknout, obžalovaní skutečně naplnili znaky uvedeného trestného činu. Dokazováním ve veřejném zasedání bylo jasné potvrzeno, že od počátku oba obžalovaní k tomuto podvodnému jednání směřovali a že zprostředkovatelské provize získané pro obžalovaného [příjmení] od společnosti R byly jeho dílem odměny za provedení daňového trestného činu. Ač jsou rozhodující listiny v projednávané věci antedatovány, je zjevné, že dohoda o zprostředkování předcházela samotnému prodeji zboží ze strany DnD, neboť podmínkou koupě ze strany společnosti R byl právě domluvený prodej dál společnosti D. Oba trestné činy tudíž nebyly naplněny stejným jednáním obžalovaného, jedná se proto o vícečinný nestejnorodý souběh trestných činů. Je třeba dodat, že v důsledku vady týkající se části napadeného rozsudku pod bodem B./I. se stala i právní kvalifikace pod B./II. nesprávnou. Kdyby soud prvního stupně postupoval správně, právně by jednání pod bodem B./II. kvalifikoval jako zločin podvodu § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku ve znění novely zákonem č. 333/2020 Sb. účinné od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (viz dále odst. 48.).

43. Z důvodu právních vad napadeného rozsudku v bodě B. způsobených porušením trestního zákona, byl napadený rozsudek odvolacím soudem ohledně obžalovaného [příjmení] ve výroku o vině pod bodem B. zrušen z důvodu uvedeného v ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu.

Důsledkem zrušení výroku o vině (byť i jen jeho části), je zrušení celého výroku o trestu obžalovaného [příjmení] (§ 258 odst. 2 tr. ř.).

44. Jak již uvedeno shora v odst. 19., odvolací soud při přezkumu podaných odvolání přihlédl i k vadám, jež nebyly odvoláními vytýkány, neboť měly vliv na správnost výroků, proti nimž odvolání podána byla. Konkrétně odvolací soud, který nebyl jinak oprávněn přezkoumávat výrok o vině obžalovaného [příjmení], z jeho podnětu, kterým se domáhal uložení mírnějšího trestu odnětí svobody, dospěl k závěru, že trest uložený obžalovanému není nepřiměřeně přísný (§ 258 odst. 1 písm. e) tr. ř.), nýbrž je nezákonný. Shora popsané vadné právní posouzení jednání pod bodem B. napadeného rozsudku, které bylo rozvedeno ve vztahu k obžalovanému [příjmení], stejnou měrou dopadá i na obžalovaného [příjmení], tj. i v jeho případě neměl být výrok pod bodem B./I. vůbec vysloven a jednání pod bodem B./II. mělo být právně kvalifikováno jako zločin podvodu § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku ve znění novely zákonem č. 333/2020 Sb. účinné od 1. 10. 2020, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému by tudíž nebyl ukládán trest za dva zvlášť závažné zločiny, nýbrž, „pouze“ za jeden pokus zvlášť závažného zločinu (§ 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku účinného do 30. 6. 2016) a zločinu podvodu (§ 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020). Taková okolnost by měla, stejně jako u obžalovaného [příjmení], vliv na úvahy soudu prvního stupně při ukládání trestu. Nezákonnost uloženého trestu, jež měla původ ve vadném výroku o vině, byla tudíž jak u obžalovaného [příjmení], tak u obžalovaného [příjmení] důvodem k částečnému zrušení výroku o vině pod bodem B. a zrušení celého výroku o trestu (§ 258 odst. 2 tr. ř.) z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř.

45. Jak rozvedeno výše (odst. 39.), společnost R nelze ve vztahu k jednání obžalovaných, jímž došlo k částečnému vylákání daňové výhody pro tuto společnost a k pokusu o vylákání takové výhody, považovat za poškozenou ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. ř. Vzhledem k tomu, že společnost R se cítila poškozena právě pouze z titulu daňového trestného činu (když vylákané provize pod bodem B./II. napadeného rozsudku obžalovaný [příjmení] společnosti R vrátil), měl soud prvního stupně rozhodnout analogicky podle § 206 odst. 4 tr. ř. a § 44 odst. 3 tr. ř. o nepřipuštění poškozené (poškozenou zůstává z titulu jednání pod bodem B./II.) společnosti R k hlavnímu líčení s právem uplatnit nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Odkaz společnosti R na řízení občanskoprávní, navíc podle § 229 odst. 3 tr. ř. (podle kterého je o nároku poškozeného rozhodováno při zproštění obžaloby), je nesprávný, proto musel být tento výrok o náhradě škody podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. ř. zrušen, a to ve vztahu k oběma obžalovaným (§ 261 tr. ř.).

IV.

Rozhodnutí odvolacího soudu

46. Vzhledem k tomu, že odvolací soud dospěl k závěru, že v právní kvalifikaci jednání obžalovaných soud prvního stupně pochybil, v důsledku čehož pochybil i při ukládání trestu, napadený rozsudek částečně zrušil, a to ohledně obou obžalovaných podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. ve výroku o vině pod bodem B. a ve výrociích o trestech. Z důvodu vady ve výroku o náhradě škody byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o náhradě škody (§ 258 odst. 1 písm. f) tr. ř.).

47. Předtím, než odvolací soud rozhodl, doplnil dokazování. Doplněné dokazování však mělo vliv pouze na úvahy odvolacího soudu při ukládání trestu obžalovaným. Nově odvolací soud rozhodl podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. tak, že uznal oba obžalované vinnými jednáním, které bylo původně v napadeném rozsudku uvedeno pod bodem B./II., popis skutku pod bodem B./I. vypustil a popis skutku upravil ve větě jednání pod původním bodem B./II. uvozující, a obdobně upravil větu původně jednání pod body B./I. a II. shrnující (viz výrok tohoto rozsudku). Z jednání uvedeného v napadeném rozsudku pod bodem B./I. nemohl být obžalovaný zproštěn obžaloby, neboť jak rozvedeno shora, jde o tentýž skutek, který je popsán pod bodem A.

napadeného rozsudku, který zůstal odvoláním obžalovaných nedotčen, a o témže skutku nelze rozhodnout dvakrát, natož dvojím způsobem.

48. Zbývající jednání (provize) pod bodem B. odvolací soud právně kvalifikoval jako dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu zločin podvodu podle § 21 odst. 1, § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku ve znění novely zákonem č. 333/2020 Sb. účinné od 1. 10. 2020. Od uvedeného data je značnou škodou podle § 138 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku škoda dosahující částky nejméně 1 milionů Kč a nedosahující částky 10 milionů Kč (§ 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku). Obžalovaní vylákáním provizí způsobili poškozené společnosti R škodu ve výši 3 672 803,75 Kč a měli v úmyslu jí způsobit škodu ještě o 1 151 617,50 Kč vyšší. Rozhodná hranice pro závěr, že obžalovaní naplnili kvalifikační znak škody značného rozsahu, byla tudíž několikanásobně naplněna již samotnou dokonanou částí jednání.

49. Poznámka: Výrok rozsudku odvolacího soudu obsahuje písařskou chybu v právní kvalifikaci, přičemž s touto chybou byl rozsudek i vyhlášen. Slovní vyjádření právní věty následující za slovem „tedy“ je správně nadepsáno „ad B.“, avšak pokračování právní věty za slovy „čímž spáchali“ je v důsledku zmíněné písařské chyby nadepsáno „ad A.“ namísto správného „ad B.“

50. Tresty byly oběma obžalovaným ukládány jako úhrnný (v případě obžalovaného [příjmení]) a jako souhrnný (v případě obžalovaného [příjmení]) podle nejpřísněji trestné trestní sazby (§ 43 odst. 1, resp. 2 tr. zákoníku), tj. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, jež stanoví trest odnětí svobody v trvání na 5 až 10 let. Při ukládání trestu obžalovanému [příjmení] odvolací soud obžalovaného, na rozdíl od soudu prvního stupně, nepovažoval za „hlavu“ trestné činnosti. Dospěl k závěru, že obžalovaný byl k trestné činnosti sveden spoluobžalovaným Kuželkou a následně se své role, pod vidinou snadného a velkého zisku, čímž se obžalovaný v trestním řízení netajil, zhostil velice aktivně. Lze konstatovat, že bez jeho přispění by nemohlo k trestné činnosti, jak byla zjištěna, dojít. Odvolací soud velkou měrou při ukládání trestu zohlednil, že obžalovanému svědčí polehčující okolnost vedení řádného života před spácháním činu (§ 41 písm. p) tr. zákoníku), a že i po spáchání činu žil obžalovaný řádně. Od rozhodování soudem prvního stupně napadeným rozsudkem se změnila rodinná poměra obžalovaného, obžalovanému se narodila dcera, tj. obžalovaný má navíc vyživovací povinnost vůči dceři útlého věku. V neposlední řadě odvolací soud ve prospěch obžalovaného zohlednil delší dobu, po kterou trvalo trestní stíhání obžalovaného (od srpna 2017), přičemž obžalovaný sám zaviněně délku trestního řízení neprodloužil. Na základě uvedených okolností dospěl odvolací soud k závěru, že pro nápravu obžalovaného zcela postačí trest odnětí svobody uložený na samé spodní hranici uvedené trestní sazby, a proto obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 5 let. Trest odnětí svobody, který překračuje 3 roky, je ze zákona nepodmíněný. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do mírnějšího ze dvou typů věznic, a sice do věznice s ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku). Proti trestu zákazu činnosti, jak byl uložen soudem prvního stupně, obžalovaný nic nenamítal. Odvolací soud shledal, že s ohledem na fakt, že obžalovaný ke spáchání trestné činnosti zneužil jednatelství v obchodní společnosti (byť zahraniční), je žádoucí, aby mu byl trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce člena statutárních orgánů obchodních společností a družstev uložen. Odvolací soud tento trest uložil ve stejném rozsahu, tj. na dobu 5 let.

51. Stejně tak u obžalovaného [příjmení] odvolací soud v jeho prospěch zohlednil, že doba, po kterou trestní stíhání obžalovaného trvalo, byla bez jeho zavinění delší. Polehčující skutečnost vedení řádného života před spácháním trestného činu je v případě obžalovaného zcela minimalizována v důsledku výrazné přitěžující okolnosti, a sice spáchání více trestných činů (§ 42 písm. n) tr. zákoníku). Jak již uvedeno, obžalovanému byl ukládán souhrnný trest odnětí svobody, tj. nejen za trestnou činnost, kterou byl uznán vinným napadeným rozsudkem ve spojení s tímto rozsudkem, nýbrž i za další trestnou činnost, které se dopustil dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen napadený rozsudek. Jak plyne z výroku tohoto rozsudku, napadenému rozsudku předcházelo pět odsuzujících rozhodnutí různých soudů, která splňují podmínky pro postup soudu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku (když 6. odsouzení již tyto podmínky nesplňuje a

v důsledku výkonu uložených trestů je zahlazeno). Za předchozí trestnou činnost byl obžalovanému posledním z těchto předchozích rozsudků (rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 8. 3. 2018, sp. zn. 24T 54/2017) uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let, a současně byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu stejné činnosti jako v napadeném rozsudku v trvání 5 let. V neprospěch obžalovaného dále svědčí okolnost, ke které se od počátku doznával, a kterou soud prvního stupně dostatečně nezohlednil, protože jí neuvěřil, a sice že obžalovaný svedl k trestné činnosti spoluobžalovaného Kuželku (§ 42 písm. i) tr. zákoníku). Při zohlednění všech uvedených skutečností a zejména při zvážení, že je trest obžalovanému ukládán za trestnou činnost posouzenou mírněji, než jak ji posoudil soud prvního stupně, dospěl odvolací soud k závěru, že postačí obžalovanému uložit mírnější trest (§ 38 odst. 2 tr. zákoníku) odnětí svobody, a sice v trvání 7 let. K trestu zákazu činnosti je třeba uvést, že musel být uložen v minimální výměře 5 let, jak již byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 24T 54/2017). Ač se obžalovaný projednávané trestné činnosti nedopustil z pozice člena statutárního orgánu obchodní společnosti, navedl k takovému jednání jiného (spoluobžalovaného) a k takové činnosti využíval, „bílých koní“ (svědkyně Kindlová, [příjmení], [příjmení], [příjmení]). Navýšení trestu zákazu činnosti je tudíž zcela na místě. Za situace, kdy obžalovaný proti výši trestu nic nenamítal, odvolací soud neshledal, že by maximální výše uloženého trestu zákazu činnosti byla pro obžalovaného nepřiměřeně přísná.

52. S ohledem na fázi trestního řízení již bylo bezpředmětné rozhodovat o nepřipuštění poškozené společnosti R k hlavnímu líčení, resp. veřejnému zasedání (viz shora odst. 45), proto odvolací soud pouze rozhodl tak, aniž by jakýkoliv výrok o náhradě škody vyslovil.

V.

Závěr

53. Jak vyplynulo z výše uvedeného, Vrchní soud v Praze shledal odvolání obou obžalovaných důvodné, obžalovaného [příjmení] částečně, obžalovaného [příjmení], který se domáhal pouze mírnějšího trestu odnětí svobody, zcela. Napadený rozsudek proto odvolací soud v uvedeném rozsahu částečně podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. zrušil a podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. znovu ve věci rozhodl tímto rozsudkem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku je možno podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to v neprospěch i ve prospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho dotýká, a to pouze prostřednictvím svého obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť takto bylo označeno. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud a jeho nutný obsah je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Praha 7. února 2022

JUDr. Kateřina Jonáková Ph.D.
předsedkyně senátu